

RechterTie.nl Nieuwsbrief

<http://www.rechtertie.nl/>

Nummer 44, 9 december 2006

Chinese TV-documentaire over Robert van Gulik (deel 2)

Tijdens het sorteren van allerlei documenten uit de nalatenschap van Carl Barkman kwam een interessant document boven water: een soort scenario van de TV-documentaire geda-teerd 31 augustus 1994.

De titel (in het Engels met een Chinees accent) blijkt te zijn: "A Extradinary Talent of Holland; A Sincere Friend of China – Robert van Gulik".

Inleiding

Laten we even terugkeren naar het begin van de documentaire. Volgens het scenario luidt de inleiding van de documentaire als volgt:

In many of the Oriental legends there are stories of Gods and Buddha. They are imbued with a variety of figures and power. In fact, they are no more than the reflection of legendary people in this world of ours. They enjoy extradinary talent and knowledge and have built up in their careers many great achievements.

Robert Van Gulik, a Dutch wizard living in the first half of this century, was one such a person. He was a diplomat as well as a great scholar and writer in the study of Chinese culture. In his life time he mastered more than ten languages including Chinese, ancient Indian language and Indonesian.

Anyone who loves Chinese literature knows the novel JUDGE DEE STORIES. But those who know that the author of the book was a Dutch sinologist Robert Van Gulik are scarce. It is difficult for an Chinese reader to imagine that the novel, written in perfect Chinese, telling Chinese and culture like counting family heir-loom, came from the hands of a foreigner!

Thee

Ook Shui Shi-fang, de onlangs overleden weduwe Van Gulik, komt

uitgebreid aan het woord. Helaas spreekt ze Chinees en wordt er niet ondertiteld, dus naar de strekking van haar woorden kan ik alleen maar gissen. Een tikje bizar vond ik de scène aan het eind waar ze peinzend thee drinkt en haar herinneringen in beeld worden gebracht.

Gezinsleven

De documentaire is doorspekt met korte amateur-filmpjes van het gezin Van Gulik. Excuseert u de magere kwaliteit.

Hoe toepasselijk: het gezin Van Gulik viert het Kerstfeest. Op de voorgrond ziet u Pauline en op de achtergrond Thomas, de jongste. En hier zijn Pauline en haar ouders genoeglijk aan het wandelen.

Robert van Gulik met twee van zijn grote liefhebberijen: de sigaret en de gibbon. De eerste leidde tot zijn voortijdige dood in 1967.

Lakscherm

Thomas vertelt over het Chinese lakscherm dat model stond voor het gelijknamige boek.

Tot slot Rechter Tie van TV Taiwan:

Il giudice Dee: L'enigma dell'anello (Het raadsel van de ring)

12-9. Rechter Tie en Tsjiao Tai keren spoorslags terug naar het gerechtshuis. Als ze de galerij betreden, vraagt Tsjiao Tai: "Waarom hebt u de drogist Wang eigenlijk laten ontbieden, Edelachtbare? U denkt toch niet, dat hij iets met de zaak te maken heeft?"

"Dat niet," zegt Rechter Tie, "maar misschien heeft hij vannacht iets gehoord. Tenslotte kan het lijk ook best van de top van de heuvel naar de hut zijn gebracht. Wat vond jij overigens van het slachtoffer? Zo'n dure ring maakt het niet erg waarschijnlijk, dat we inderdaad met een gewone zwerver te doen hebben."

Als ze Rechter Tie's werkkamer zijn binnengegaan, antwoordt Tsjiao Tai op bedachtzame toon:

"Hij kan die ring natuurlijk gestolen hebben en bewaard hebben als een soort talisman. Ook is het mogelijk dat de man oorspronkelijk van goeden huize was, en de ring bewaarde als een aandenken."

Rechter Tie gaat aan zijn schrijftafel zitten en Tsjiao Tai neemt tegenover hem plaats.

"En wat kunnen volgens jou die afgehakte vingers betekenen?" vraagt de Rechter.

Tsjiao Tai schenkt een kop thee in en zegt dan: "Volgens mij zijn ze met opzet afgehakt. Ik denk dat de man lid was van een geheime broederschap. Als bewijs van trouw snijden de leden van zo'n broederschap het topje van hun pink af. Misschien hebben zijn trawanten zijn vingers wel afgehakt, om te verbergen dat hij zijn pinktopje miste. In dat geval hebben we te doen met een bendemoord."

12-10. "Die theorie van een bendemoord is nog zo gek niet, Tsjiao Tai." zegt Rechter Tie. "Daarmee valt het afhakken van de vingers inderdaad te verklaren. Maar het is evengoed mogelijk dat het slachtoffer gemarteld is." Er wordt geklopt en de lijkschouwer komt binnen.

"Aha, u hebt haast gemaakt met uw onderzoek, zie ik," zegt Rechter Tie. "Uw officiële rapport krijg ik nog wel. Vertelt u me nu maar even in het kort wat uw conclusies zijn."

"Veel bijzonders heb ik niet kunnen ontdekken, Edelachtbare," zegt de lijkschouwer. "Het slachtoffer was een jaar of vijftig oud en had geen opvallende gebreken of littekens. Hij moet gedood zijn door een klap met een hamer of een ander zwaar voorwerp. Te oordelen naar de graad van stijfheid moet de dood gisteravond zijn ingetreden."

Rechter Tie bedenkt, dat hij dit alles zelf ook al geconstateerd had.

"Kunt u iets naders zeggen over het afhakken van de vingers?" vraagt hij.

"Ze moeten kort voor of kort na de dood met één slag zijn afgehouden, vermoedelijk met een vlijmscherp hakmes," zegt de lijkschouwer. "Er is nog één puntje waaraan u misschien iets heeft. De botjes van de vingers zijn niet verbrijzeld, maar glad afgesneden. Daar leid ik uit af, dat de hand van het slachtoffer uitgestrekt op een tafel of hakblok moet hebben gelegen. In elk geval was het afsnijden van de vingers dus geen ongeluk."